AUGUSTINUS. HUGO DE SANCTO VICTORE
12. Jh. Seite 1r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

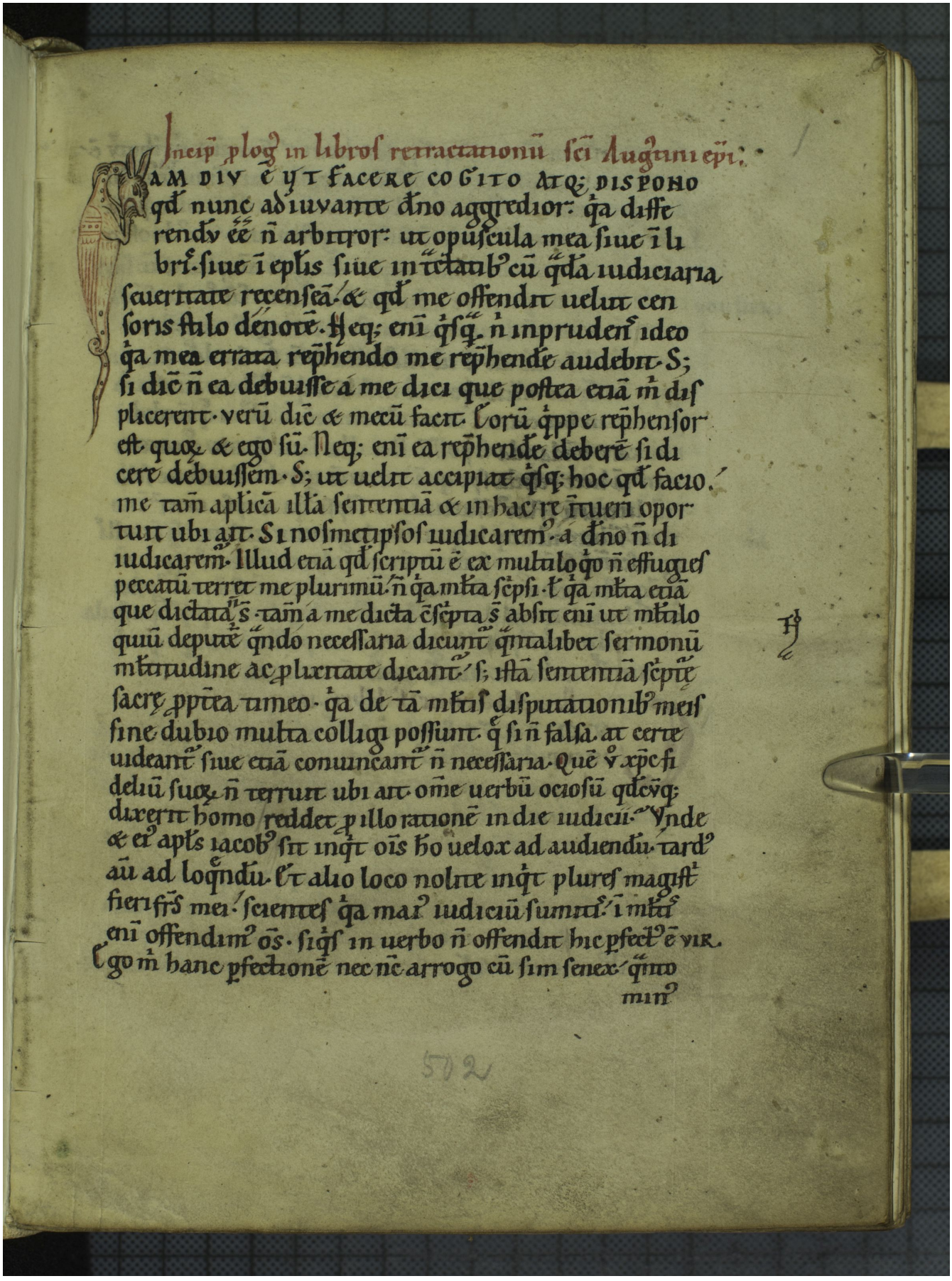

Incip̄ ꝓlog⁹ in libros retractationū sc̄i Augustini ep̄i.

Iam diu ē ut facere cogito atq; dispono
qd̄ nunc adiuvante d̄no aggredior: q̄a diffe
rendū ēē n̄ arbitror: ut opuscula mea siue ī li
bris siue ī ep̄lis siue in tractatib⁹ cū q̄da iudiciaria
seueritate recenseā. & qd̄ me offendit uelut cen
soris stilo denotē. Neq; enī q̄sq̄. n̄ inprudens ideo
q̄a mea errata rep̄hendo me rep̄hendē audebit. S;
si dic̄ n̄ ea debuisse a me dici que postea etiā m̄ dis
plicerent. verū dic̄ & mecū facit. Eorū q̄ppe rep̄hensor
est quoꝝ & ego sū. Neq; enī ea rep̄hendē deberē si di
cere debuissem. S; ut uelit accipiat q̄sq; hoc qd̄ facio.
me tam̄ aplicā illā sententiā & in hac re ītueri opor
tuit ubi ait. Si nosmetipsos iudicarem⁹. a d̄no n̄ di
iudicarem̄. Illud etiā qd̄ scriptū ē ex multiloq̄o n̄ effugies
peccatū terret me plurimū. n̄ q̄a mlta scripsi. l̄ q̄a mlta etiā
que dictata n̄ s̄. tam̄ a me dicta c̄scripta s̄ absit enī ut mltilo
quiū deputē q̄ndo necessaria dicunt̄ q̄ntalibet sermonū
mltitudine ac ꝓlixitate dicant̄. s; istā sententiā scriptē
sacrę ꝓpt̄ea timeo. q̄a de tā mltis disputationib⁹ meis
sine dubio multa colligi possunt. q̄ si n̄ falsa. at certe
uideant̄ siue etiā conuincant̄ n̄ necessaria. Quē v̄ xp̄c fi
deliū suoꝝ n̄ terruit ubi ait. om̄e uerbū ociosū qd̄cūq;
dixerit homo reddet ꝓ illo rationē in die iudicii. Vnde
& ei⁹ apl̄s iacob⁹ sit inq̄t oīs h̄o uelox ad audiendū. tard⁹
aū ad loq̄ndū. Et alio loco nolite inq̄t plures magist̄
fieri fr̄s mei. scientes q̄a mai⁹ iudiciū sumitis. ī mltis
enī offendim⁹ oēs. siq̄s in uerbo n̄ offendit hic ꝑfect⁹ ē vir.
Ego m̄ hanc ꝑfectionē nec n̄c arrogo cū sim senex. q̄nto
min⁹

502